

Datum: 05.12.2014 09:30

Medij: www.krstarica.com

Link: <http://vesti.krstarica.com/vesti-dana/skupstina-udus-a-dramski-umetnici-a-ne-izvodjaci/>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Skupština UDUS-a: Dramski umetnici, a ne izvođači

3062

BEOGRAD - Skupština Udruženja dramskih umetnika Srbije (UDUS), koja je održana danas u Beogradu, insistira da se u izmenama Zakona o kulturi njihova delatnost nazove pozorišna i filmska umetnost, kao i da se ne ukidaju takozvane nacionalne penzije. Ove zahteve uputiće Odboru za kulturu i Narodnoj skupštini Srbije, dogovoreno je posle diskusije na 17. Redovnoj godišnjoj skupštini UDUS-a, u teatru "Bojan Stupica", u prisustvu oko 50 članova udruženja. Kako je objasnio predsednik UDUS-a Vojislav Brajović, Nacrt izmena i dopuna Zakona o kulturi predviđa za ovu profesiju termin izvođač. Tu su uz glumce svrstani, na primer, i cirkuzanti, rekao je on. Glumci i reditelji su istakli da se ustanova koja ih obrazuje zove Fakultet dramskih umetnosti, pa bi bilo prirodno da i zakon koristi taj pojam u članu 8 koji nabroja delatnosti u kulturi. Što se tiče člana 14 o posebnim nacionalnim priznanjima, dramski umetnici smatraju da ga treba zadržati, mada se slažu da je to priznanje donekle kompromitovano jer su ga komisije, iz različitih - ličnih ili političkih razloga, dodeljivale i onima koji ga ne zaslužuju. Rešenje je, kako je istaknuto na skupu, da se kriterijumi pooštire i precizno sprovede, a ne da se ukida jedna dobra ideja. Skupština je takođe odlučila da od Šabačkog pozorišta i Opštine Šabac zatraži da se izjasne o razlozima ukidanja imena Ljubiše Jovanovića iz naziva tamošnjeg teatra. UDUS smatra da bi pozorištu u Šapcu trebalo vratiti ime velikog glumca. Na Skupštini su usvojeni Izveštaj o radu UDUS-a u proteklih godinu dana, Finansijski i izveštaj Nadzornog odbora, kao i Plan rada za 2015. godinu, čiji su detalji objavljeni na sajtu udruženja. U narednom periodu biće izmenjen Statut radi uvođenja delegatskog sistema, da bi izabrani poverenici predstavljali pozorišta u Srbiji, jer je inače teško okupiti pojedinačno članstvo, koje broji 1372 umetnika. Od prošle Skupštine (u decembru 2013.) primljena su 22 nova člana. Brajović je apelovao da se redovnije plaćaju članarine, iz kojih se, između ostalog, puni Fond solidarnosti, za pomoć bolesnim ili starim kolegama. Takođe je pozvao članove da svoje samostalne projekte realizuju produkcijski preko UDUS-a, na obostranu korist. On je zahvalio Ministarstvu kulture, kao i sponzorima, na sredstvima za dodelu nagrada, objavljivanje monografija o laureatima i druge redovne delatnosti. Ipak, kako je dodao, zbog nedostatka novca pozorišne novine "Ludus" više nemaju štampano nego samo onlajn izdanje. Problem UDUS-a su i prostorije jer je, kako je rekao Brajović, ministar kulture Ivan Tasovac najavio da će morati da se isele iz dve sobe u Etnografskom muzeju. S druge strane, UDUS već godinama bezuspešno potražuje više zgrada koje su bile imovina predratnog udruženja glumaca. Brajović je istakao da se UDUS angažovao, a to će i nastaviti, oko više zakonskih akata koja se tiču dramskih umetnika (o budžetskim sredstvima, javnim nabavkama, zabrani zapošljavanja), kao i u vezi sa problemom slobodnih umetnika zbog kašnjenja lokalnih samouprava da im uplate doprinos za zdravstveno i penziono osiguranje.

Datum: 05.12.2014

09:30

Medij: www.rtv.rs

Link: http://www.rtv.rs/sr_ci/zivot/kultura/dramski-umetnici-a-ne-cirkuzanti_544429.html

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Dramski umetnici, a ne cirkuzanti

3055

BEOGRAD -Skupština Udruženja dramskih umetnika Srbije (UDUS), koja je održana danas u Beogradu, insistira da se u izmenama Zakona o kulturi njihova delatnost nazove pozorišna i filmska umetnost, kao i da se ne ukidaju takozvane nacionalne penzije.Ove zahteve uputiće Odboru za kulturu i Narodnoj skupštini Srbije, dogovoreno je posle diskusije na 17. Redovnoj godišnjoj skupštini UDUS, u teatru "Bojan Stupica", u prisustvu oko 50 članova udruženja.Kako je objasnio predsednik UDUS Vojislav Brajović, Nacrt izmena i dopuna Zakona o kulturi predviđa za ovu profesiju termin izvođač.Tu su uz glumce svrstani, na primer, i cirkuzanti, rekao je on. Glumci i reditelji su istakli da se ustanova koja ih obrazuje zove Fakultet dramskih umetnosti, pa bi bilo prirodno da i zakon koristi taj pojam u Članu 8, koji nabroja delatnosti u kulturi.Što se tiče Člana 14 o posebnim nacionalnim priznanjima, dramski umetnici smatraju da ga treba zadržati, mada se slažu da je to priznanje donekle kompromitovano jer su ga komisije, iz različitih - ličnih ili političkih razloga, dodeljivale i onima koji ga ne zaslužuju.Rešenje je, kako je istaknuto na skupu, da se kriterijumi pooštire i precizno sprovedu, a ne da se ukida jedna dobra ideja.Skupština je takođe odlučila da od Šabačkog pozorišta i Opštine Šabac zatraži da se izjasne o razlozima ukidanja imena Ljubiše Jovanovića iz naziva tamošnjeg teatra. UDUS smatra da bi pozorištu u Šapcu trebalo vratiti ime velikog glumca.Na Skupštini su usvojeni Izveštaj o radu UDUS u proteklih godinu dana, Finansijski i izveštaj Nadzornog odbora, kao i Plan rada za 2015. godinu, čiji su detalji objavljeni na sajtu udruženja.U narednom periodu biće izmenjen Statut radi uvođenja delegatskog sistema, da bi izabrani poverenici predstavljali pozorišta u Srbiji, jer je inače teško okupiti pojedinačno članstvo, koje broji 1372 umetnika.Od prošle Skupštine (u decembru 2013.) primljena su 22 nova člana.Brajović je apelovao da se redovnije plaćaju članarine, iz kojih se, između ostalog, puni Fond solidarnosti, za pomoć bolesnim ili starim kolegama. Takođe je pozvao članove da svoje samostalne projekte realizuju produkcijski preko UDUS, na obostranu korist.On je zahvalio Ministarstvu kulture, kao i sponzorima, na sredstvima za dodelu nagrada, objavljivanje monografija o laureatima i druge redovne delatnosti.Ipak, kako je dodao, zbog nedostatka novca pozorišne novine "Ludus" više nemaju štampano, nego samo onlajn izdanje.Problem UDUS su i prostorije jer je, kako je rekao Brajović, ministar kulture Ivan Tasovac najavio da će morati da se isele iz dve sobe u Etnografskom muzeju.S druge strane, UDUS već godinama bezuspešno potražuje više zgrada koje su bile imovina predratnog udruženja glumaca.Brajović je istakao da se UDUS angažovao, a to će i nastaviti, oko više zakonskih akata koja se tiču dramskih umetnika (o budžetskim sredstvima, javnim nabavkama, zabrani zapošljavanja), kao i u vezi sa problemom slobodnih umetnika zbog kašnjenja lokalnih samouprava da im uplate doprinos za zdravstveno i penziono osiguranje.

Datum: 05.12.2014

09:30

Medij: www.studiob.rs

Link: <http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=111611>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Skupština UDUS-a: Dramski umetnici, a ne izvođači

3046

Skupština Udruženja dramskih umetnika Srbije (UDUS), koja je održana u Beogradu, insistira da se u izmenama Zakona o kulturi njihova delatnost nazove pozorišna i filmska umetnost, kao i da se ne ukidaju takozvane nacionalne penzije. Ove zahteve uputiće Odboru za kulturu i Narodnoj skupštini Srbije, dogovoreno je posle diskusije na 17. Redovnoj godišnjoj skupštini UDUS-a, u teatru "Bojan Stupica", u prisustvu oko 50 članova udruženja. Kako je objasnio predsednik UDUS-a Vojislav Brajović, Nacrt izmena i dopuna Zakona o kulturi predviđa za ovu profesiju termin izvođač. Tu su uz glumce svrstani, na primer, i cirkuzanti, rekao je on. Glumci i reditelji su istakli da se ustanova koja ih obrazuje zove Fakultet dramskih umetnosti, pa bi bilo prirodno da i zakon koristi taj pojam u članu 8 koji nabroja delatnosti u kulturi. Što se tiče člana 14 o posebnim nacionalnim priznanjima, dramski umetnici smatraju da ga treba zadržati, mada se slažu da je to priznanje donekle kompromitovano jer su ga komisije, iz različitih - ličnih ili političkih razloga, dodeljivale i onima koji ga ne zaslužuju. Rešenje je, kako je istaknuto na skupu, da se kriterijumi pooštire i precizno sprovode, a ne da se ukida jedna dobra ideja. Skupština je takođe odlučila da od Šabačkog pozorišta i Opštine Šabac zatraži da se izjasne o razlozima ukidanja imena Ljubiše Jovanovića iz naziva tamošnjeg teatra. UDUS smatra da bi pozorištu u Šapcu trebalo vratiti ime velikog glumca. Na Skupštini su usvojeni Izveštaj o radu UDUS-a u proteklih godinu dana, Finansijski i izveštaj Nadzornog odbora, kao i Plan rada za 2015. godinu, čiji su detalji objavljeni na sajtu udruženja. U narednom periodu biće izmenjen Statut radi uvođenja delegatskog sistema, da bi izabrani poverenici predstavljali pozorišta u Srbiji, jer je inače teško okupiti pojedinačno članstvo, koje broji 1372 umetnika. Od prošle Skupštine (u decembru 2013.) primljena su 22 nova člana. Brajović je apelovao da se redovnije plaćaju članarine, iz kojih se, između ostalog, puni Fond solidarnosti, za pomoć bolesnim ili starim kolegama. Takođe je pozvao članove da svoje samostalne projekte realizuju produkcijski preko UDUS-a, na obostranu korist. On je zahvalio Ministarstvu kulture, kao i sponzorima, na sredstvima za dodelu nagrada, objavljivanje monografija o laureatima i druge redovne delatnosti. Ipak, kako je dodao, zbog nedostatka novca pozorišne novine "Ludus" više nemaju štampano nego samo onlajn izdanje. Problem UDUS-a su i prostorije jer je, kako je rekao Brajović, ministar kulture Ivan Tasovac najavio da će morati da se isele iz dve sobe u Etnografskom muzeju. S druge strane, UDUS već godinama bezuspešno potražuje više zgrada koje su bile imovina predratnog udruženja glumaca. Brajović je istakao da se UDUS angažovao, a to će i nastaviti, oko više zakonskih akata koja se tiču dramskih umetnika (o budžetskim sredstvima, javnim nabavkama, zabrani zapošljavanja), kao i u vezi sa problemom slobodnih umetnika zbog kašnjenja lokalnih samouprava da im uplate doprinos za zdravstveno i penziono osiguranje.

Datum: 05.12.2014

09:30

Medij: www.blic.rs

Link: <http://www.blic.rs/Kultura/Vesti/516993/Clanovi-UDUSa-protiv-ukidanja-nacionalnih-penzija>

Autori: Beta

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Članovi UDUS-a protiv ukidanja nacionalnih penzija

2647

Udruženje dramskih umetnika Srbije (UDUS) zatražilo je danas da se u izmene i dopune zakona o kulturi uvrste pozorišna i filmska umetnost koje su, po sadašnjem predlogu, svrstane u izvođačku i audiovizuelnu delatnost. Na godišnjoj skupštini članovi UDUS usprotivili su se najavljenom ukidanju nacionalnih priznanja (penzija) za vrhunski doprinos kulturi, koje je takođe predloženo izmenama i dopunama zakona o kulturi, čiji je nacrt do 15. decembra u fazi javne rasprave. Predsednik UDUS-a Vojislav Brajović rekao je da je to udruženje i formalno dostavilo predlagaču zakona primedbu na ukidanje nacionalnih priznanja, kao i na svrstavanje pozorišne i filmske delatnosti u opštu formulaciju, umesto precizno definisane. Brajović je rekao da nacionalna priznanja ne treba da budu ukinuta, već da se komisija za dodelu tog statusa opomene da poštuje kriterijume i pravila, kao i da se zatraži njihovo preispitivanje. - Svaki umetnik zna ko treba da dobije nacionalno priznanje, a druga stvar je da li se to dodeljivalo partijskim odlukama. Neki bi mogli da zarade tu penziju na nekoj svadbi i nije im stalo do tih para, nego do prestiža i to su dobili - rekao je Brajović. On je dodao da bi ukidanjem nacionalnih priznanja bila velika nepravda prema onima koji bi do kraja života nastavili da dobijaju tu nagradu, kao i ostalima koji znaju da je nikada neće dobiti, uprkos umetničkom dostignuću. Rediteljka Tanja Mandić Rigonat rekla je da se najavljenim ukidanjem nacionalnih priznanja dodatno marginalizuje kultura i ukazala da su zbog zloupotrebe i partijskog odlučivanja u nekolicini neprimereno nagrađenih slučajeva, ostali zaslužni umetnici postali trn u oku javnosti. Na skupštini UDUS-a rečeno je da je to udruženje zatražilo izmene zakona o autorskim pravima da bi se omogućilo pravično isplaćivanje nadoknada za svako reemitovanje filmskih ili drugih sadržaja. To udruženje pozvalo je članove da redovnije plaća članarinu, jer kako su naveli, ako bi svaki penzioner godišnje uplatio 200 dinara, bio bi obezbeđen fond solidarnosti od 840.000 dinara za kupovinu lekova i pomoć onima kojima je potrebna. Kako je rečeno, zbog problema s budžetom, UDUS ne može da obezbedi 200.000 dinara za održavanje grobova istaknutih glumaca, a zahvaljujući donaciji u toalet-papiru i papirnim ubrusima vrednoj skoro 400.000 dinara, plaćen je najam za kancelarijski prostor udruženja. UDUS koristi i mesečno plaća zakup 50.000 dinara za dve prostorije u Etnografskom muzeju u Beogradu koji traži da se udruženje iseli, iako je ta zgrada u vlasništvu Beogradske berze, a taj zahtev skupština udruženja ocenila je skandaloznim i najavila da će mu se suprotstaviti.

Datum: 05.12.2014 09:30

Medij: www.akter.co.rs

Link: <http://akter.co.rs/30-kultura/111812-primedbe-udus-a-na-izmene-zakona-o-kulturi.html>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: **Primedbe UDUS-a na izmene zakona o kulturi**

2218

Na godišnjoj skupštini članovi UDUS usprotivili su se najavljenom ukidanju nacionalnih priznanja (penzija) za vrhunski doprinos kulturi. Udruženje dramskih umetnika Srbije (UDUS) zatražilo je danas da se u izmene i dopune zakona o kulturi uvrste pozorišna i filmska umetnost koje su, po sadašnjem predlogu, svrstane u izvođačku i audiovizuelnu delatnost.

Na godišnjoj skupštini članovi UDUS usprotivili su se najavljenom ukidanju nacionalnih priznanja (penzija) za vrhunski doprinos kulturi, koje je takođe predloženo izmenama i dopunama zakona o kulturi, čiji je nacrt do 15. decembra u fazi javne rasprave.

Predsednik UDUS-a Vojislav Brajović rekao je da je to udruženje i formalno dostavilo predlagaču zakona primedbu na ukidanje nacionalnih priznanja, kao i na svrstavanje pozorišne i filmske delatnosti u opštu formulaciju, umesto precizno definisane.

Brajović je rekao da nacionalna priznanja ne treba da budu ukinuta, već da se komisija za dodelu tog statusa opomene da poštuje kriterijume i pravila, kao i da se zatraži njihovo preispitivanje.

"Svaki umetnik zna ko treba da dobije nacionalno priznanje, a druga stvar je da li se to dodeljivalo partijskim odlukama. Neki bi mogli da zarade tu penziju na nekoj svadbi i nije im stalo do tih para, nego do prestiža i to su dobili", rekao je Brajović.

On je dodao da bi ukidanjem nacionalnih priznanja bila velika nepravda prema onima koji bi do kraja života nastavili da dobijaju tu nagradu, kao i ostalima koji znaju da je nikada neće dobiti, uprkos umetničkom dostignuću.

Rediteljka Tanja Mandić Rigonat rekla je da se najavljenim ukidanjem nacionalnih priznanja dodatno marginalizuje kultura i ukazala da su zbog zloupotrebe i partijskog odlučivanja u nekolocini neprimereno nagrađenih slučajeva, ostali zaslužni umetnici postali trn u oku javnosti.

Na skupštini UDUS-a rečeno je da je to udruženje zatražilo izmene zakona o autorskim pravima da bi se omogućilo pravično isplaćivanje nadoknada za svako reemitovanje filmskih ili drugih sadržaja.

To udruženje pozvalo je članove da redovnije plaća članarinu, jer kako su naveli, ako bi svaki penzioner godišnje uplatio 200 dinara, bio bi obezbeđen fond solidarnosti od 840.000 dinara za kupovinu lekova i

Datum: 05.12.2014 09:30

Medij: www.akter.co.rs

Link: <http://akter.co.rs/30-kultura/111812-primedbe-udus-a-na-izmene-zakona-o-kulturi.html>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Primedbe UDUS-a na izmene zakona o kulturi

577

pomoć onima kojima je potrebna.

Kako je rečeno, zbog problema s budžetom, UDUS ne može da obezbedi 200.000 dinara za održavanje grobova istaknutih glumaca, a zahvaljujući donaciji u toalet-papiru i papirnim ubrusima vrednoj skoro 400.000 dinara, plaćen je najam za kancelarijski prostor udruženja.

UDUS koristi i mesečno plaća zakup 50.000 dinara za dve prostorije u Etnografskom muzeju u Beogradu koji traži da se udruženje iseli, iako je ta zgrada u vlasništvu Beogradske berze, a taj zahtev skupština udruženja ocenila je skandaloznim i najavila da će mu se suprotstaviti.

Datum: 07.12.2014 09:30

Medij: www.novosti.rs

Link: <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:523086-Uvrtače-za-majstore-kutlače>

Autori: Goran Čvorović

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Uvrtače za majstore kutlače

2856

Čabar, žrvanj, kantar, kotlić, oklagije, kace, kredenci i vitrine, tronošci, varjače i dr. svedoče u Kulturnom centru Srbije u Parizu o našem tradicionalnom gostoprimstvu i ješnosti PARIZOD STALNOG DOPISNIKA ČABAR, žrvanj, kantar, kotlić, oklagije, kace, kredenci i vitrine, tronošci, varjače, naćve, bakrač, testije, zemljani lonci i druga grnčarija, šućurci za so i vrgovi, dulajka i čađaja iz Levča, svedoče u Kulturnom centru Srbije u Parizu o našem tradicionalnom gostoprimstvu i ješnosti. Drevnim jezikom govore buklije, koturače i uvrtače, mešine i taračug, vedrice, jagutar, bućka i stap, sito i rešeto, lopar, korito i karlica, oranija, santrač, sač, crepulje i vršnici, bardak, bokal, ćup i čanak, zdele, vrčevi i tanjiri, činije, čuture, sinije i još sijaset najrazličitijeg oruđa, sudova i trpeznog posuđa, kao obavezni inventar predmeta svake srpske kuće korišćen u svečanim prilikama, o slavama i svadbama ili za poslužnje viđenijeg gosta, ali i u svakodnevnoj upotrebi za iskazivanje kulinarske kreativnosti i urođene domišljatosti. Izložba Etnografskog muzeja iz Beograda zgodna je prilika da probirljiva domaća publika, u zemlji gde se dodeljuju titule za kutlače, kecelju i šporet, sazna nešto više o tome kako se gosti gost. Na eteričnu aromu i slatkasto ljute ukuse anisa, kadulje, anđelike i korijandra iz tamnih dubina karlovačkog bermeta, carskog pića vladičanskog blagoslova, nadovezuju se neuhvatljivi virtualni mirisi na mušemi vešto oslikanog zlatnog kačamaka, vrelog krompira u ljusci na kajmaku i roštiljskog mešanog mesa koje samo što ne zacvrči. Dele se recepti za gibanicu i ajvar, prepoznaju čiraci i putiri i uče slavski maniri. Prekoputa francuskog Nacionalnog centra za umetnost i kulturu, širi se vitrina srpskog gastrolirikuma, turističkog i artističkog vrenja. U ovom relikvijarijumu tradicije, decenijama unazad se, ponekad i nekoliko puta nedeljno, u kontekstu nacionalnog duha, zakazuju promocije, manifestacije i degustacije, presabiraju i inventarišu literarni uspesi, muzička dostignuća i slikarska ostvarenja. Vode, na marginama, one male društvene raspre koje život znače. Održavaju nezakazani susreti s poznanicima i pridobijaju neki novi znanci. Francuzi uče da zavole onu staru, domaćinsku Srbiju. Dolaze strani ljubitelji srpske umetnosti i čuvari tradicionalnog prijateljstva, slučajni prolaznici i redovni posetioци koji ne propuštaju nijedan događaj. Rađaju se ovde i pesnici i govornici dijaspore, poete za jedan dan i pisci za ceo stranstveni vek, utiskuju nostalgični amblemi, prelistavaju i bistre sećanja na daleki zavičaj. Ovde se ublaži nakupljena seta između dva godišnja odmora, zapodene razgovor i povede polemika, pročita knjiga, procaska na srpskom. Tu se, redovno, osluškuju unutrašnji mirisi i, na onu tvrdu koru pečalbarske rane, maže, kao melem, ovo malo lekovite zemlje Srbije, na daljinu.

Datum: 07.12.2014

09:30

Medij: www.novosti.rs

Link: <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:523166-Ljiljana-Pekic-Bora-je-bio->

Autori: Milena Marković

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Ljiljana Pečić: Bora je bio moja ljubav i moj heroj

3765

Ljiljana Pečić, supruga jednog od najvećih pisaca 20. veka, Borislava Pečića, otkriva za "Novosti" detalje iz svog života. Kada obuzmu mržnja i gorčina, čovek nije u stanju da rasuđuje. Nije slobodan. A, ako mu pođe za rukom da ih se oslobodi, on je u stanju da u potpunosti sagleda lepotu. Zato je najvažnije verovati. U lepotu života. Lepotu u nama samima. Vraćala nam se ova Pečićeva misao, po ko zna koji put dok smo išli u susret njegovoj supruzi Ljiljani, ugovoren posle samo kratkog telefonskog razgovora. Za nas, bilo je to ohrabrenje da istinski veliki ljudi, po svemu neobični, poštuju obične. Za njih, od ovog susreta, sasvim nepoznate ili malo poznate "kopače" neotkrivenog blaga u ljudskim sudbinama, kakav je život porodice jednog od najvećih srpskih i pisaca Evrope 20. veka - Borislava Pečića. - Svako od nas, samim svojim životom, svedoči - kaže nam Ljiljana Pečić. - Svedočimo svojim delima. Ta dela su zadužbine, trajnije od svake reči. U svakom od nas ima lepog i plemenitog. Važno je biti na tom tragu. Na tragu svake lepote, kao što je govorio i Pečić. Neposredni povod za susret i razgovor sa Ljiljanom Pečić bila je, zapravo, vest: književniku Borislavu Pečiću biće podignut spomenik na Cvetnom trgu u Beogradu. Konačno se neko setio da je veliki Pečić dostojan belega u prestonici Srbije, kojoj je, stvaralaštvom, i sam dao beleg. Od "Vremena čuda", "Hodočašća Arsenija Njegovana", "Uspenja i sunovrata Ikara Gubelkijana", "Odbrane i poslednjih dana"... do remek-dela "Zlatno runo", "Kako upokojiti vampira", "Besnilo", "Atlantida", "1999", "Godine koje su pojeli skakavci", "Sentimentalna povest britanskog carstva", "Stope u pesku", "Zlatno doba dijaloga", "Život na ledu". Pitamo Ljiljanu Pečić, kako je reagovala na saznanje o podizanju spomenika njenom suprugu, u Beogradu? Odgovorila je: - Divna vest. Mislim da je Pečić spomenik zaslužio. Ohrabruje me i raduje da se, i danas, mnogi mladi ljudi interesuju za Pečićeva dela. Posebno za "Zlatno runo". Uključuju se u blog koji sam pokrenula. Preuzimaju citate. Poruke. Tako, smatram, nije tačno da ovovremeni mladi ljudi ne čitaju. Potrebno ih je usmeriti. Ova žena, arhitekta po struci, govori, čini nam se, kao da je i sama pisac. Valjda, što je sa Pečićem proživela sve njegove knjige. Delila je s njim sudbinu bezmalo četiri decenije. U svakom dobru i u svakom zlu, zajedno. Posle njegove smrti, u julu 1992. godine, preuzela je na sebe nezaborav na suprugovu književnu zaostavštinu. Neverovatnom upornošću, snagom uprkos godinama, i posebno - ljubavlju, mnogi neobjavljeni radovi njenog supruga izašli su na videlo. Danonoćno je radila. Preslušavala trake. Čitala... Čitala pisma, preuzimajući na sebe, uz podršku i pomoć kćerke Aleksandre, da sve što Pečić nije stigao da objavi, bude objavljeno. I, to nije bilo lako. Žig antikomuniste-pisca, utamničenog u novembru 1948. godine zbog otpora rigidnom komunističkom režimu, progonjenom i prognanom, ona do ovih dana, čini se, prati i deli njegovu biografiju. Deo te biografije je i isti, antikomunistički Ljiljanin žig. Ona je sestričina dr Milana i Dragomira Stojadinovića. Unuka Svetozara Glišića, kraljevog oficira. Kćerka Dušana i Nadežde Stojadinović Glišić. Vraćamo sećanje... Za Ljiljanu Pečić, potresno. Upisano u memoriju dvanaestogodišnjeg deteta. Toliko je imala kada su joj nove komunističke vlasti 1944. godine streljale oca, tehničkog direktora "Novog Vremena". Građevinskog inženjera koji je, između ostalog, radio statički proračun za predratni stadion u Beogradu. Zgradu berze, današnji Etnografski muzej. - Mnogo sam volela oca. I mnogo patila - priča nam. - Vreme koje je došlo posle njegovog streljanja, za mene, mog dve godine mlađeg brata Omilja, našu majku, bio je pravi pakao. Morali smo da napustimo stan u Krunskoj.

Datum: 07.12.2014 09:30

Medij: www.novosti.rs

Link: <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:523166-Ljiljana-Pekic-Bora-je-bio->

Autori: Milena Marković

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Ljiljana Pečić: Bora je bio moja ljubav i moj heroj

2685

Da se snalazimo. Majka nije imala pravo na posao devet godina. Gde god je konkurisala, biografija ju je odavala. Ljiljana je, kao vredan i talentovan đak gimnazije uspeła da upiše arhitekturu i diplomira. Borislava Pečića upoznala je 1955. godine.- Zaljubila sam se u njegovu pamet. Inteligenciju. Prosto je plenio. Bio je moja ljubav i moj heroj - priča Ljiljana Pečić.- Bio je strastan u svemu. Prema životu i prema radu. Sve što je radio, radio je do poslednjeg nerva u svom telu. I dan i noć. Isto kao što su i noću i danju s nama živeli likovi iz njegove književnosti. Živeli su tako kao da su članovi naše porodice. Ja sam se saživela s tim. I, danas, u tome živim. Vraćajući vreme, Ljiljana Pečić ipak izdvaja jedan dan koji je u životu ove porodice ostao kao živa rana. Bila je 1970. godina.- Mi smo bili žigosani i ja sam mislila da treba da tražimo bilo kakav posao negde izvan Beograda. U Londonu su objavili konkurs za arhitekta. Javila sam se i dobila posao. Mislila sam: živećemo od tog, mog posla. A Pečić neka piše. Spakovali smo kofere... Naša kćerka je imala jedanaest godina. Rešili smo: idemo, borićemo se... Šta bi, u toj borbi, za nas bilo novo? Bilo je oko pet ujutru, nekoliko dana pre našeg odlaska, neko je zalupao na vrata. Otvorila sam. Ispred dvojica. Kažu: predajte Pečićev pasoš... Ja? Zašto ja? Odem do supruga. Kažem: traže tvoj pasoš. Oduzeli su mu pasoš. I moj Pečić je ostao u Beogradu.- Mene je ispratio, a Aleksandra mi se pridružila posle tri meseca. Bili su to strašni trenuci. Kao i svaki naredni dan, kada smo se nadale da će nam se Borislav pridružiti. A to je potrajalo čitavu godinu. Kada je došao... pisao je, mada mu niko ništa nije hteo da objavi punih pet godina. On je govorio: "Moje je da pišem, a oni ako hoće da objave, neka objave. Ako neće, ne moraju." Odgovorila je:- Da se vratimo istinskim vrednostima. Onim koje smo poneli iz kuće. Iz porodice. To su najplemenitije i najtrajnije vrednosti. To bi danas kazao moj suprug Borislav Pečić. MALO JE I ČITAV ROMAN Čitav roman je malo da se zabeleži put Pečića od prvog zajedničkog dana života Ljiljane i Borislava. Radost, kada im se 1959. godine rodila Aleksandra i nada da je "vreme čuda" iza njih. Segmente tog romana, koji će možda biti napisan, preuzimamo za ovu, našu priču, u restoranu "Trandafilović", na beogradskom Vračaru. Ovaj restoran je mesto ljubavi dvoje Pečića. Ali i mesto susretanja sa Borislavljevim starim društvom iz gimnazije i demokratske omladine, zbog koje je robijao punih pet godina, u Mitrovici i Nišu, kao "neprijatelj države i naroda". Do kraja Pečićevog života ovo mesto je bilo i mesto sastajanja sa njegovim drugovima, piscima, koji ga se nisu odriicali.